TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astorlassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVÄNEN

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
AUG. NIKULA, Manager.

Taaksepäin pyrkijöitä

Porvarillisen reformismin kannattajien joukossa löytyy vaikka minkälaisten "aatteiden" esitaistelijoita. Ja kun tarkemmin tutkii niiden takana olevia vaikuttimia, niin ei suinkaan jää epäselvyyteen materialistisen historiankäsityksen kaikkialla paikkansapitäväisyydestä. Aina löytää porvariston "aatteiden" takaa aineellisten etujen pakottavan voiman se, joka vain osaa sitä sieltä etsiä.

Kun tulee puhe säästäväisyydestä, niin vedotaan mielellään siihen, että kotimaisia ja paikallisia tuotteita käyttämällä voidaan säästää. Puhutaan sellaistakin, että säästäväisyys käy päinsä silläkin, että ei osteta mitään ulkoapäin tuotua tavaraa; määrätyissä valtioissa olisi tultava toimeen omilla tuotteilla.

Varmaankaan eivät sellaisten oppien edustajat tunne ensinkään mitä he opettavat. Miksi muodostuisi yhteiskunta ellei siinä harjotettaisi kanssakäymistä naapurien kanssa! Vain sitä tietä se on kehittynyt siksi mikä se nyt on, ja sitä tietä edelleen menemällä voidaan saavuttaa sellainenkin tilanne, jossa ihmiskunta voi elää onnellisena ja yltäkylläisenä.

Mutta kun taloudellista kehitystä tuntemattomat porvarilliset "ajattelijat" tulevat tekemiisiin kapitalismin aiheuttamien kaaostilanteitten ja pulakausien kanssa, niin silloin niillä ei ole mitään suunnitelmaa eteenpäin pääsemiseksi. He kehottavat kauhuissaan palaamaan takaisin niihin ahtaisiin yhteiskunnallisiin koppeihin, joista luontaistalouden aikalaiset muutamia vuosisatoja sitte lähtivät.

Miten ristiriitaiselta tuntuukaan ajatus siitä, että jokaisessa valtiossa, valtakunnassa tai maakunnassa olisi tuotettava kaikki mitä kulutetaankin, kun ei kerran myönnetä, että jokaisen tuottajan olisi saatava kuluttaa kaikki mitä tuottaakin? Mutta sellainen on porvarien ohjelma. Se on yhteiskunnallisen kysymyksen puoskaroimista sanan täydellisessä merkityksessä.

Ja vain sellaista porvariston "aate" voi ollakin. Se tähtää kehityksessä takaperin, eikä voi enää edistää sivistystä, kuten sekin kerran teki. Se on täyttänyt historiallisen tehtävänsä ja sen tilalle tulee sosialistinen yhteiskunta.

Naamioidaanko kansanvaltaisuus?

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, Oct. 30, 1917, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Jos eräät liittohallituksen seattlelaiset virkailijat onnistuvat ilmotetuissa aikeissaan sulkea B. C. Federationist, British Columbian unioitten äänenkannattaja postista sillä perusteella, että se aiheuttaa sotilaspakkovastaista mielialaa täällä, voidaan uutta johdannaissanaa "camouflage" — tehdä tuntemattomaksi — käyttää kansanvaltaisuus-sanan laadunmääräjänä amerikkalaisessa käsityksessä.

Vaikka olemme luteneet Federationistia viimeiset kolme vuotta, on meidän vieläkin siitä löytämättä ensimäinen viittaus, jossa se ylyttäisi hallitusvastaiseen ja sotilasvastaiseen mielialaan täällä.

Se ei ole tehnyt mitään muuta kuin arvostellut niitä taantumuksellisia voimia, jotka pyrkivät niittämään voittoja niiden kustannuksella, jotka uhraavat elämänsä Europan taistelutantereilla.

Federationistin sulkeminen postista yllämainituilla perusteilla olisi pahempi kuin erehdys, sillä kuten se itsekin sanoo:

"Suurempaa erehdystä ei voida tehdä kuin sokeasti ja typerästi sulkea postilaitos sellaiselta lehdeltä, jonka jonkun venytetyn olettamuksen perusteella selitetään ajavan jonkun joukon ihanteita, pyrkimyksiä, poliittisia tai taloudellisia oppeja, toiveita tai tarkotuksia. Typerä todellakin on se, joka ajattelee sellaisilla pikkumaisilla ja raaoillakin keinoilla voitavan tappaa joku paha asia tai suojella jotakin hyvää. Tyranniuden ja roistomaisuuden kiihkomielisten ja raakalaismaisten kätyrien 'eiteidän-pidä't' eivät ole vaikuttaneet mitään edistyksen ja totuuden tiellä, vaikkakin ne ovat merkinneet ihmisrodun taipaleen verellä ja kyyneleillä."

Federationistia ei voida syyttää liittolaisvastaisesta propagandastakaan, ja siksi toimenpiteet sen postista sulkemiseksi ovatkin toimenpiteitä kansalaisten pyhimpiä oikeuksia, viranomaisten toimenpiteitten arvosteluoikeuksia, vastaan, vaikkapa arvostelu tapahtuisi kuinka hyväntahtoisessa äänilajissa ja vaikka viranomaiset olisivat kuinka vakavasti väärässä, sillä nykyisen sodan johdosta kirjottaa Federationist:

"Käynnissä oleva sota on edistyksen etujen takia taisteltava loppuun, voittoisaan loppuun, sen puolen eduksi, jota edustavat liittoutuneet vallat. Se on sotaa kansanvaltaisuuden puolesta ainoastaan siinä merkityksessä, että keskivaltojen täydellisen häviön mukana tulee pyyhkäistyksi laudalta kasa keskiaikaista roskaa, josta on päästävä eroon ennenkuin ihmisrodun taival on puhdistettu kansanvaltaisuuden eteenpäin kululle.

"Kansanvaltaisuus on vielä saavutettava. Jälelläolevan feodalistisen itsevaltiuden raakalaisuus ja mailman kirouksena olevan kapitalismin yhtä tappava ulkokultaisuus kukistuvat yhdessä siinä kuoleman syleilyssä, josta ei kumpikaan niistä voi enää nousta. Kansanvaltaisuuden tähti, työn ja teollisuuskansanvaltaisuuden, on jo nyt näkyvissä idässä niiden raunioiden tuhkien ylitse."

Jos ylläolevat lainaukset katsotaan siinä määrässä "uhkaaviksi" että ne tekevät painotuotteen postiin kelpaamattomaksi, on seuraava, yhdestä amerikalaisen sanomalehdistön aito taantumuksellisimmasta lehdestä otettu varman sitä, sillä siinähän arvostellaan postivirkailijain toimenpiteitä mitä ankarammin:

Osakkeella "Hillitkää itsevaltias" kirjottaa Morning Astorian eräässä äskeisessä numerossaan:

"Postiministerin kolmas apulainen, Dockery, on alottanut uuden uran amerikalaisessa lainkäytössä, määrätessään New York Callin osottamaan syyt, miksi ei siltä voitaisi kieltää toisen luokan postioikeuksia ja kieltäytyi enään ilmottamasta mitä rikoksia Call oli tehnyt tai mitä sen oli oletettu tehneen. Call määrättiin esittämään asiansa määrätyllä tunnilla ja määrättynä päivänä Washingtonissa — 250 mailia ilmestymispaikaltaan — ja sille selitettiin, että siellä sille ilmotetaan syyttöksetkin. Kuinka moni meistä säilyisi ulkona vankilasta, jos vihollisemme voisivat meldät raahata oikeuteen ja vaatia todistamaan syyttömyytemme sellaisia syytöksiä vastaan, joiden luonteenkin saisimme tietää vasta oikeushuoneessa?

"Jos kongressi täyttää velvollisuutensa, tullaan postihallituksen menettely tarkistamaan täydellisesti. Sanomalehden koko olemassaolo riippuu toisen luokan postitusoikeuksista. Niiden oikeuksien väärinkäyttöä on rangaistava ansionmukaisesti. Niiden peruuttaminen voi joissakin tapauksissa olla sopiva rangaistus, mutta ei kaikissa. Postihallitus voi yhdellä kynänvedolla hävittää jonkun henkilön koko liikkeen, jonka rakentamiseksi hän on kuluttanut elinaikansa. Me ennustamme, että Amerikan kansa ei siedä sellaisen vallan antamista millekään yksityiselle maassa jossa valamiesoikeus on yksi perusperiaatteita, joiden perusteella taataan elinehtomme, vapautemme ja onnellisuuden etsintämme. Rikollinen tuomittakoon ansaittuun rangaistukseen, mutta annettakon hänelle ensin oikeudenmukainen kuulustelu."

Kun juttu kummassakin tapauksessa on luonteeltaan samanlainen, on erotus vain siinä, että yhdessä sen esittäjänä on työväen lehti, toisessa kapitalistilehti, ja näillä perusteilla on hallitusviranomaisten suhdekin niihin selitettävä, olipa se sitte mikä tahansa.

Mikä on sen salaperäisyyden takana?

Lehdessämme on jatkuvasti kerrottu, miten Seattlen kaupungissa ja läheistölläkin on viime aikoina liikuskellut jonkinlaisia naisten vainoojia, jotka ovat räkänneet sekä yksinäisiä että naimisissa olevia naisia. Tähän saakka ei tietääksemme ole vielä saatu kiinni yhtään syyllistä, vaikka poliisi on ollut olevinaan kintereillä jo useitakin kertoja.

Mistä sellainen omituinen ilmiö johtuu, tuntuu mahdollisesti usealle lukijallemme käsittämättömältä salaperäisyydeltä. Vaikea on selittää mistä se johtuu, mutta eräät seikat viittaavat siihen, että sitä pidetään yllä eräitten etuilijain taholta määrätyn päämäärän saavuttamiseksi. Sitä väitettä tukee voimakkaimmin poliisin saamattomuus ja se seikka, että vain työläisnaisia on ahdisteltu.

Ja mikä olisi se päämäärä?

Nähtävästi Seattlen saattaminen jälleen n.s. avoimeksi kaupungiksi, jolloin porttolaliike olisi julkista ja peliluolat samoin.

Ensin tuntui siltä kuin kysymyksessä olisi oliut jonkinlainen lakkoa vastaan suunniteltu provokatsioni, mutta sittemmin on näyttänyt käyneen selväksi, että toisia päämääriä sillä tällä kertaa ajetaan. Kuten tunnettua on Seattle, samoin kuin muutkin lännen kaupungit, ollut niin sanottuja täysin avonaisia kaupunkeja, mutta sittemmin on sen saastaa koetettu hiukan peitellä ja piilotella, jopa paikoin siinäkin määrässä, että porttolaliikkeiden kulut viranomaisten lahjomisessa ovat käyneet sietämättömän raskaaksi. Syntyi häväistysjuttu toisen jälkeen, joista varsinkin Seattle on tunnettu. Sellaisesta tilanteesta ulospääsemiseksi on keksittävä jokin edellytys avoimien porttoloiden palauttamiseksi.

Mutta ellei saada hyvin vakavaa syytä, niin yleinen mielipide — joka tässä samoin kuin muissakin ushteissa on johdettu harhaan — ei salli peliluolain ja porttolain aukaisemista. Täytyy siis osottaa, että "ihmisluonne" vaatii välttämättä sellaisiakin, ja sille todistuksia etsimässä näyttävät kuljeksivan ne roistot, jotka ovat viime aikoina tätyytelleet naisia Seattlen seuduilla.

Jos tavallinen rikollinen, tai joku mielisairas olisi sellaista harjottamassa, niin olisi asianomainen joutunut kiinni jo aikoja sitte. Sitäpaitsi roistoja täytyy olla useampia kuin yksi, koska hätyyttelyjä tapahtuu samaan aikaan usealla eri taholla.

Kaikessa raakuudessaan ja inhottavaisuudessaan osottaa menettely mihin kapitalistinen "sivistyselämä" johtaa. Haureuslaitosten poistamisesta on niin paljon puhuttu ja kaikenlaiset siveyssaarnaajat ovat esittäneet sen ratkaisemiseksi reseptejään aina kuohitsemislakeihin saakka, mutta sittekään ei ole päästy sen etemmäksi. Eikä päästäkään. Porttolaiikkeen on todettu tuottavan vuosittain kolmattakymmentä miljoonaa dollaria voittoa, joten sellaisesta ei niin vain luovuta. Perustuuhan yhteiskuntamme liikevoiton riistämisluvalle, ja siihen siis täytyy pyrkiä niiden, jotka eivät itse mitään tuota!

Kun kaupungin virkakunnat ovat riistäjäluokan palveluksessa alimmasta ylimpään saakka, niin ei olekaan kumma, jos salaiset paheet rehottavat ja kohoavat toisinaan niin huomattaviksi, että yleisen mielipiteen tyydyttämiseksi täytyy antaa häväistysjutun syntyä. Yleisesti tiedetään että porttolaliikettä harjotetaan jokaisessa kaupungissa, ja jotta ei näyttäisi siltä, että poliisilaitos suojaa sitä aivan häiritsemättä, täytyy toisinaan sakottaa rikoksellisimpia; — useimmiten kuitenkin sellaisia, jotka niskottelevat lahjuksien maksussa.

Avoimet porttolat pelastaisivat virkakunnan ja voitot, ja ellemme pahasti erehdy, niin sellaisia tullaan Seattleen pian jälleen suosittamaan, kunhan sikäläinen "siveellisesti nuhteeton" virkakoneisto pääsee vaaleihin saakka.

Vertailua

Tunnustettu tosiasia on, että kapitalistinen tuotantotapa, joka ensimäiseksi ryhtyi suuremmassa mittakaavassa käyttämään yhteistyötä, on suhteellisesti lyhyemmässä ajassa kyennyt luomaan suunnattomia rikkauksia kuin kaikki varhaisemmat tuotantojärjestelmät yhteensä. Näiden rikkauksien suuruuden ja merkityksen voimme kuitenkin tulla tajuamaan vasta nykyisen sodan aikana, kun vertaamme nyt sotatarkotuksiin uhrattuja summia niihin, mitä entisissä sodissa on käytetty.

Macauley antaa meille Englannin historiassaan tähän tarkotukseen soveltuvan, selväpiirteisen kuvan. Sotiessaan Ludvig XIV:n hallitsemaa Ranskaa vastaan oli Englannin hallitus pakotettu v. 1692 ottamaan ensimäisen miljoonan punnan (viiden miljoonan dollarin) lainansa. Eloisin värein kuvailee Macauley, kuinka huolestuneita silloiset valtio- ja rahamiehet olivat ajatellessaan, pystyisikö Englanti mitenkään suorittamaan korkoja ja kuoletusta moisesta velkakuormasta. Jokaista lisälainaa otettaessa kävi yhä tuskallisemmaksi pelko, että tästä täytyy seurata perikato ja vararikko.

Paljoa suuremman sotavelan otti Englanti hartioilleen Napoleonia vastaan sotiessaan vv. 1792—1815. Siitä kirjottaa Macauley: "Jos joku olisi maan älykkäimmälle miehelle v. 1792 sanonut, että v. 1815 Englannin pankki kykenee täsmällisesti suorittamaan 800 miljoonan korot, olisi hän pitänyt sen mahdollisena ainoastaan sillä ehdolla, että pankki olisi saanut haltuunsa Aladdinin ihmelampun." Mutta ilman mitään ihmelamppuja, ainoastaan tuotantovoimien nopean kehityksen avulla, kävi mahdolliseksi sekä noiden korkojen suoritus että siltojen, tunnelien, satamain, laivatelakkain y.m. rakentaminen tulista vauhtia. "Nyt oli," sanoo Macauley, "yhtä helppo hankkia 800 miljoonan korot kuin sata vuotta takaperin esi-isillemme oli hankkia 80 miljoonan korot." Tämän nojalla hän ennustaa, että jälkipolvet 20:llä vuosisadalla voisivat helposti kantaa kahta vertaa suuremman velan. Mutta varmaan ei Macauley olisi unissaankaan voinut kuvitella mahdolliseksi 87,000 miljoonan velkaa, jonka nyt sotaa käyvät maat kolmannen sotavuoden lopussa ovat hankkineet niskoilleen.

Yhtä sattuvan kuvan rikkauksien tavattomasta paisumisesta tarjoaa, Yhdysvaltojen sotakustannusten vertailu. Tilivuodelle 1917—18 ovat Yhdysvaltain sotamenot määrätyt 18,000 miljoonaksi; niistä on kuitenkin 7,000 milj. annettu liittolaisille lainoiksi, jotka kasvavat korkoa ja joita odotetaan saatavan takaisin; siis jää omiksi sotakuluiksi 11,000 miljoonaa. Kuinka mitättömän pieniltä näyttävätkään tuohon summaan verraten Yhdysv. menot v. 1862, tuon valtavan sisällissodan ensimäisenä vuotena, joka järkytti valtiolaitoksemme perustuksia! Ne nousivat 470 miljoonaan — ei siis puoleen "biljoonaan". Oikein vähäpätöisiltä nyt näyttävät vasta v. 1902 espanjalaissodan kustannukset — 20 miljoonaa! — joita kuitenkin silloin aikanaan pidettiin suunnattoman suurina.

Epäilemättä on myös väkiluvun samaten kuin kansallisvarallisuudenkin kasvu tällä ajalla ollut suunnaton. Vuodesta 1812 vuoteen 1917 on Yhdysv. väkiluku kasvanut 7½ miljoonasta 103 miljoonaksi. Mutta vielä suurenmoisemmin on kansallisvarallisuutemme lisääntynyt. V. 1812 se arvioitiin 1,500 miljoonaksi dollariksi, v. 1862 16,000 miljoonaksi, ja v. 1917 niin tuhottomaksi summaksi kuin 230,000 miljoonaksi dollariksi. Oivaltaaksemme sen sodan suuruutta, johon nyt olemme joutuneet, mainittakoon, että v:n 1812 sodan kustanukset henkeä (miestä, naista ja lasta) kohden olivat $2.66; sisällissodan ensimäisenä vuotena 1862 ne olivat $14.67, mutta nykyisen sotavuoden kustannukset nousevat $106.00 hengeltä. Toisin sanoen, väkiluku on tällä ajalla kasvanut 14-kertaiseksi, varallisuus 153-kertaiseksi ja sotakustannukset 550-kertaisiksi.

Näitä lukuja vertailemalla voimme alkaa käsittämään, kuinka äärettömästi tuotantovoimien on täytynyt kehittyä. Se on, kuten jo huomautimme, ollut mahdollista ainoastaan käyttämällä yhteistyötä paljoa suuremmassa määrässä kuin mitä voitiin tehdä alkuperäisempien työkalujen aikakausina. Ja sittenkin olemme tässä katsannossa vasta kehityksen alkutaipaleella. Kapitalistisen järjestelmän vallitessa estävät voittamattomat rajat tuotantovoimien kehittymisen täyteen määräänsä. Vasta sosialistisessa yhteistoiminta-yhteiskunnassa voivat tuotantovoimat kehittyä korkeimmilleen, siinä kun ei tule olemaan pelkoa liikatuotannosta eikä tarvitse tuotantoa rajottaa hintojen pysyttämiseksi korkeina.

Meidän jälkeentuleviemme kykeneväisyyden vertailu nykyiseen aikaan saattaisi muodostua vieläkin hämmästyttävämmäksi kuin mitä me voimmekaan tehdä tarkastellessamme esivanhempaimme yhteisvarallisuutta koskevia seikkoja.

MAILMANKATSOMUKSIA

HÄVYTTÖMÄSTI HYVILLÄÄN

on B. C. Federationist sille Seattlen viranomaisten taholta osotetun huomion johdosta. Kuten muistetaan, on sikäläinen apulais-piirisyyttäjä Donald A. McDonald Yhdysvaltain postihallitukselta anonut, että tuo lehti kiellettäisiin pääsemästä meidän lammashuoneesemme, koska se ylläpitää asevelvollisuus-vastaista kiihotusta Seattlessa y.m. Tyynenmeren rannikolla.

Lehti sanoo kauan tunteneensa, ettei se "ole saanut sille tulevaa ansionsa mukaista tunnustusta". Sanoo lehteä menneen Yhdysvaltoihin kaikkiaan 105 kappaletta, joista 68 on vaihtolehtiä toisille sanomalehdille, 14 maksettua tilausta Washingtonin valtioon ja 23 muualle Yhdysvaltoihin. Tämä määrä lehteä on siinä määrin järkyttänyt tasavaltamme perustuksia, että viranomaiset, jotka tavallisesti eivät pikku asioita huomaakaan, ovat nähneet olevansa pakotetut turvautumaan sensuurin apuun.

"Federationistilla tosiaan on syytä ylpeillä", sanoo lehti. "Sen on onnistunut vain 14:llä kappaleella Pohjoislännellä saada aikaan, mitä koko brittiläinen kansakunta ei saanut toimeksi v:n 1776 kunniakkaina päivinä, sillä se on säikäyttänyt suuren 110 miljoonaisen tasavallan milt'ei kuoliaaksi, kun Suurbritannian v. 1776 ei onnistunut säikäyttää kolmeatoista pahanpäiväistä siirtokuntaa, joissa ei ollut täyttä 4 miljoonaa asukasta. Oli onni, että tuo hirveä salahanke keksittiin, ennenkuin oli liian myöhäistä. Federationistin levikki on noussut tuohon kauhistuttavaan määrään — neljääntoista — viimeisten yhdeksän vuoden kuluessa. Elleivät 'viranomaiset' nyt olisi tätä vaaraa keksineet, niin seuraavain yhdeksän vuoden ajalla lehden levikki olisi voinut kukaties kasvaa kahdenkertaiseksi, likipitäin, ja silloin siellä totisesti olisi oliut 'piru merrassa'. Mahdotonta olisi sitte enää ollut pelastaa edes raunioita. Aikoinaan niin uljas tasavalta olisi ollut mennyttä kalua, sen alue luultavasti jätetty hunnien haltuun, jäniksien ja aavikkokanervan valtaan."

Niin pian kuin Federationist saa virallisen tunnustuksen tästä suuremmoisesta arvostaan aatteenlevittäjänä, uhkaa lehti vastaavassa määrässä korottaa tilaushintaansa, "sillä maine on arvoton ilman kohtuullista korvausta".

Jos voittojen ahnehtiminen sota-aikana on rikos, niin mitä se on rauhan aikana?

- - -

MIELENKIINTOINEN VAROTUS.

Akron Beacon Journal nimisessä porvarilehdessä luemme seuraavan pätkän, joka meidän mielestämme kuulostaa jotenkin toivottomalta:

"Daytonissa sosialistit ottivat sotakysymyksen vaalivaltikseen, ja voittivat. Toledossa kävi ihan samaten. Sanomalehdet vain yksinkertaisesti tiedottavat, että 'ainoa huomattava seikka vaaleissa oli sosialistiehdokkaitten voimakkuus.' Nähtävästi ei kukaan ollut odottanut, että sosialistit pääsisivät voitolle; sitte kun niin odottamattomasti kuitenkin kävi, ei kukaan näy sen enempää välittävän koko asiasta. Kuitenkin selviää puhtaasti sosialistisen voiton merkitys Toledossa seuraavasta: Tässä kaupungissa kokivat molemmat puolueet, niin republikaanit kuin demokraatit jäljitellä sosialisteja siinä määrin, että ottivat sosialistipuolueelta kaiken tuulen purjeista. Beacon Journal ei viitsi nyt tästä seikasta enää ruveta saarnaamaan. Tyydymme tällä kertaa vain lausumaan vakaumuksenamme — joka vakaumus ei johdu mistään hermostumisesta — että jos Ohiossa nyt olisi kauntivaaleja, niin tuskin löytyisi koko Ohiosta ainoatakaan kauntia, jossa sosialistit eivät voittaisi. Ja, niin kummalta kuin se kuuluneekin, farmaritkaan eivät kannattaisi kumpaakaan vanhoista puolueista. Mitä marraskuulla tulee tapahtumaan, sitä emme voi emmekä halua mennä ennakolta sanomaan. Mutta jos vaalit tapahtuisivat tänään, niin varmasti jok'ikinen kaupunki Ohiossa valitsisi sosialistiset ehdokkaat,..."

- - -

PORVARIEN AINOA VAALIVALTTI.

Eräs New Yorkin lehti kertoo, että nykyisen pormestarin Mitchellin uudestaanvalitsemisen kannattajilla on kahta miljoonaa dollaria lähentelevä vaalirahasto, jolla aikovat puskea miehensä virkaan.

Mihinkä he niin suuria rahoja tarvitsevat? Äänestäjien valistamiseen puheilla ja kirjallisuudella on mahdotonta käyttää sellaisia summia. Niin ollen ei jää muuta selitystä kuin että nämä "puhtaus-politiikan" harrastajat yrittävät vanhaa taattua Tammany-keinoa, äänten ostoa.

- - -

Runohenki

on ottanut riepotellakseen Pohjan Tähden Varatvuorta. Näin pitkän ja paksun "sonetin" on mies tuon hengen pakotuksesta joutunut lykkäämään:

Teit' nauran vain, sydämettömät,
Teit' "luokka-oppi-jätkät".
Kiitos multa on, pöyhkeät,
Kun itse maistatte pätkät.

— Ainakin siitä hyvä runo, ettei sitä ymmärrä tekijä itsekään.

- - -

Koneitten aikakaudella.

Pari nuorta miestä seisoo katukäytävällä, katsellen kahta kadun toista puolta kulkevaa kaunotarta. Toinen miehistä sanoo silloin toiselle: "Tätä tänpuolista varo suutelemasta, jos satut tekemisiin. Se maalaa huulensakin, minä vakuutan sinulle; se on oikea muiskunmonistuskone!"

- - -

Turhan hätäinen

oli se mies Canadan lännellä, joka sotaväkeen joutumisen pelossa vedätti kaikki hampaat suustaan. Kun hän näin valmistauduttuaan ilmottautui asevelvollisuustarkastukseen, hyljättiin hänet litteäjalkaisuuden takia.

- - -

Tasa-arvoisuus lain edessä.

"Majesteetillisessa tasapuolisuudessaan laki kieltää niin rikkaan kuin köyhänkin makailemasta siltojen alla, kerjäämästä kaduilla ja varastamasta leipää." — Anatole France.

- - -

Naimatoimistossa.

Herrasmies: "Tämä valokuva näyttää sangen hyvältä. Onko se nainen todella niin sievän näköinen?"

Toimiston johtaja: "Eihän se kuva nyt ihan vasta otettu ole. Mutta siitä päivin on tämän naisen omaisuus korkojen kautta kasvanut kaksinkertaiseksi."

MISSÄ VIKA, VELJET?

Luin hiljattain uutisen, jossa kerrottiin että 700 silkinkutojaa Pattersonissa, N. Y., kokoontuivat t.k. 5 p:nä keskustelemaan 8-tunnin työpäivästä ja korkeammasta palkasta. Uutisesta päättäen oli Patersonissa kolme eri uniota samalla ammattialalla (aivan niin kuin kapitalistit haluavatkin) ja tämän kokouksen tarkotus oli saada eri uniot yhteen, ainakin keskustelemaan yhteisestä tehtävästä. Kaikki muut kutsutut olivat saapuvilla, paitsi ei I. W. W. He eivät lähettäneet edustajaa eikä minkäänlaista vastausta kutsuun.

Kun ei tunne paikallisoloja Pattersonissa, on vaikea vetää mitään varmaa johtopäätöstä I. W. W:n käytöksestä siellä. Mutta se tuo elävästi mieleen samanlaisen ilmiön täällä lännellä viime kesäisestä puutavaratyöläisten lakosta. Kun monet lakkoa auttavat ammattiuniot ja puutavaratyöläiset koettivat esimerkiksi Seattlessa ja Tacomassa kokoontua yksissä neuvoin asiaa miettimään, oli I. W. W. heikosti tai ei ollenkaan edustettuna.

Kun toiset kerkesivät parhaiksi valmistua yhdessä iskemään 8:n tunnin työpäivän hyväksi äänestivät I. W. W:t palata takaisin 10:n tunnin työhön. — Eihän tuollainen menettely näytä yrittämiselä yhteen isoon unioon. Vaikka olisikin mielipiteissä ja parhaaksikatsotuissa menettelytavoissa eroa, pitäisi meidän kaikkien myöntää ja huomata pyrinnöissämme olevan yhteisen päämäärän ja olemaan aina valmis mäkipaikoissa auttamaan toisiamme. Kun ei meillä kumminkaan ole kylliksi voimaa saada kuormaa viskaamalla mäen päälle, eikö olisi parasta, toverit, koettaa vetää kaikki yhdestä köydestä ja viedä se perille vaikka kiertelemällä, kunhan vain sinne saapuu?

J. A. A.

Santarmit liikkeellä?

Työmiehessä kirjotetaan:

Julkaisimme äsken toimitusosastossamme pienen uutisen eräästä toimenpiteestä, johon Britannian hallitus on äsken ryhtynyt. Se koskee yksityispääoman pakkoluovutusta. Valtiokapitalismiin kulkemisen tiellä on kysymyksessäoleva toimenpide huomattavampia, mitä tämän sodan aikana vielä on tapahtunut. Ja tämän maan kapitalistitkin kauhulla sitä katselevat, nimittäen sitä kamalaksi "kuiviin juoksemiseksi," jota olisi vältettävä. Niin nimitti sitä toimenpidettä New York Evening World.

Duluthissa ilmestyvä terästrustin kirjapainossa painettu painotuote, suomalaisten syndikalistien lehti, jonka koko olemassaolo on ollut varsin kyseenalaisten takeitten varassa, päättäen sen suhtautumisesta ja tarkotuksesta sosialistiseen työväenliikkeeseen, on nyt ryhtynyt mainittua kirjotusta järsimään, yrittäen siten omia tarkotusperiään ajaa. Tämä kirjotus on vain sivuasia ja tekosyy — lehden **erikoistarkotukset** sen sijaan ovat tässä pääosan muodostamassa. Se lehti ja sen ympärillä oleva sakki on erikoisesti viimeaikoina lähtenyt mynttilä lyömään hyökätessään meikäläisiä sosialistilehtiä vastaan. Nykyinen aika onkin sopiva kaikenlaisille sosialistista työväenliikettämme vastaan taisteleville aineksille — myntin lyömistä varten.

Kun joku sanomalehti onnistuu urheilemaan jonkinmoisella "radikalismilla" **erikoisesti** sellaisena aikana, jolloin sosialistista työväenliikettä puristetaan, tuntuu sellainen varsin kyseenalaiselta.

Viimepäivät todistavat, että suomalaisten syndikalistien lehti kirjottaa tohisee **erikoisilla** oikeuksilla. Tämä on se, jonka haluamme todeta. Lehti näyttää **toimivan vapaana niistä toimenpiteistä, joitten alaiseksi kaikki sosialistiset työväenlehdet pakotetaan.** Canadassakin näyttää lehti nauttivan samoja **erikoisvapauksia,** ainakin tähän asti. Kun meikäläiset lehdet sieltä suljettiin pois, leviää syndikalistiemme lehti sinne vapaasti Päivälehden ja Mustos-rosvon lehden kera.

Selitys tälle voi olla vain siinä, että nämä ovat niitä nakertelevia myyriä, jotka yrittävät jyrsiä sosialistisen liikkeen juuria — kapitalistien iloksi.

Sosialistijärjestöjen jäsenistön tietoisuus luokkayhteiskunnan sokkeloista on jo niin syvä, että sellaisenakaan aikana, jolloin sosialistisen työväenlehdistön suu tukitaan, eivät moiset myyräntyöntekijät voi asiaamme vahingoittaa. Olkaa vakuutettuja siitä, halpamieliset vehkeilijät!

Sosialistiosastojen valveutunut jäsenistö, hyvät toverit, nyt on aika, jolloin on syytä pitää silmänsä auki. Pimeä aika on pimeitten tekojen aika. Asiaamme vahingoittavat pelaajat voivat pukeutua minkälaiseen kaapuun tahansa. Ne voivat vetää myöskin hartioilleen "radikalismin" vaipan.

Valpas asioitten seuraaminen, sosialistisen tietoisuuden laajentaminen on parhainta puolustusta moisia vehkeilijöitä vastaan.

Pimeys ei ole ainainen.

Järjestömme asioita

TOVERITAR SANNA KANNASTO PUHUU WYOMINGISSA JA COLORADOSSA

seuraavasti:

Reliance, Wyo., lokak. 31 ja sitä seuraavina päivinä.

Superior, Wyo., marrask. 6 ja sitä seuraavina päivinä.

Hanna, Wyo., marrask. 13 ja sitä seuraavina päivinä.

Leadville, Colo., marrask. 22 ja sitä seuraavina päivinä.

WASHINGTONIN VALTIOJÄRJEST. PUHUJA TOV. LEO LEINO PUHUU

Ilwacossa, torstaina, marrask. 1 ja 2 p:nä.

Raymondissa, lauantaina ja sunnuntaina, 3 ja 4 p.

Winlockissa, tiistaina 6 p:nä.

Independencessä 7 ja Lincoln Creek'issä 8 p:nä.

Grays Harboriin saavun perjantaina 9 p:nä.

Aberdeenin ja Hoquiamin toverit, järjestäkää perjantai, lauantai ja sunnuntai, 9—10 ja 11 päivien illat keskenänne.